

عُذِّبَ لِحَالِهِ: «مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ صَبِّ لِبَلِّ لِقَاقِ أُمِّهِ عُلُ لَلِ يَضَرَّرُ مَعْنُ بِلَانَعِ
مُكَاخَلًا هَآوَرِ. «رَخَّالًا عَفْرًا مَدَحًا عَفْرًا إِذِ افَّ، أَعْيَمَ جَ أَنْ رُقُ نَامِي إِلَّا وَ

Ибн Умар розияллоху анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Ҳаё ва иймон иккиси бирга яқинлаштирилган. Қачон улардан бири кўтарилса, бошқаси ҳам кўтарилади», дедилар».

Ҳоким ривоят қилган.

نَاكَ أَمَّ: «مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ صَبِّ لِبَلِّ لِقَاقِ أُمِّهِ عُلُ لَلِ يَضَرَّرُ سَنَانَعِ
يُذَمَّرُ لَلِ هَآوَرِ. «هَنَازًا لِإِيَّيْ شِ يَفُّ عِيَّ حَلِّ لِنَاكَ أَمَّ وَهُنَّ أَشُّ لِإِيَّيْ شِ يَفُّ شُحْفُلًا

Анас розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Расулulloх соллаллоху алайҳи васаллам:

«Фаҳш нимада бўлса, албатта ўшани шарманда қилади. Ҳаё нимада бўлса, албатта ўшани зийнатлайди», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

لِقَاقِ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ صَبِّ لِبَلِّ لِقَاقِ أُمِّهِ عُلُ لَلِ يَضَرَّرُ نِيَّ صُحَّحَ نَبَّ نَارْمَعِ نَعِ
نَمَّ نِيَّةً مَكْحَلًا يَفُّ بُوْتِكَمَ: بَعَكَ نَبُّ رِيَّ شُبَّ لِقَاقِ، «رِيَّ خَبُّ لِإِيَّتِي أَلِ عِيَّ حَلِّ
لَيْلِ صَبِّ لِبَلِّ لِقَاقِ أُمِّهِ عُلُ لَلِ يَضَرَّرُ نَعِ كُتُّ دَحُّ أُنَّ أَرْمَعِ لِقَاقِ، «نَعِ نِيَّ كَسَّ عِيَّ حَلِّ لِنَمَّ نِيَّ وَ، أَرَاقُ وَ عِيَّ حَلِّ
عُتُّ أَلِّ ثَلِّ هَآوَرِ. كَتَّ فَيَّ حَصَّ عِنِّي نُنُّ تُّ دَحُّ تُّ وَ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ

Имрон ибн Ҳусойн розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Ҳаё фақатгина яхшилик келтиради», дедилар.

Бушайр ибн Каъб:

«Ҳикмат» да «Виқорли бўлиш ҳаёдандир. Сокинлик ҳаёдандир» деб ёзилган», деди.

Шунда Имрон унга:

«Мен сенга Расулulloх соллаллоху алайҳи васалламдан ҳадис сўзласам, сен менга саҳифангдан сўзлайсанми?!» деди».

Учовлари ривоят қилишган.

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَعٌ لَلِإِيصِ لَلِأُلُوسِ رَلِاقٍ لَاقٍ، هُنَّ عُهُلُ لَلِإِيصِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ
نَأْمُتُ عَءَايَحِ مُمُوقِدِصْ أَوْ رَمَعِ لَلِأَمْرِ أَيْ مُمُوقِدِصْ أَوْ رَكَبَ وَبَأَيْتِ مُمُوقِدِصْ أَوْ
لَلِأَخْلَابِ مُمُوقِدِصْ أَوْ تَبَاتُ نَبُؤِ دِيَزِ مُمُوقِدِصْ أَوْ بَعِ كُنُوبِ بَأَيْتِ لَلِأَبَاتِ لَلِأَمْرِ وَوَرُوقِ أَوْ
بِيذْمَرَّتِ لَأَهْ أَوْ. «لَبَّجُ نَبُؤِ دَاعِمِ مَارْحُ لَأَوْ»

Анас ибн Молик розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам:

«Умматим ичидан умматимга энг раҳмлиси Абу Бакрдир. Уларнинг Аллоҳнинг амрида энг ашаддийси Умардир. Уларнинг ҳаёда энг содиғи Усмондир. Уларнинг Аллоҳнинг Китобига энг қориси Убай ибн Каъбдир. Уларнинг меросни энг яхши билувчиси Зайд ибн Собитдир. Уларнинг ҳалол ва ҳаромни энг яхши билувчиси Муъоз ибн Жабалдир», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

أَبَا هَلَلٍ مَّحَرَّ: لَاقٍ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَعٌ لَلِإِيصِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ، هُنَّ عُهُلُ لَلِإِيصِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ
رَمَعِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ، هُنَّ عُهُلُ لَلِإِيصِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ، هُنَّ عُهُلُ لَلِإِيصِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ
هِيَ حَتَّ سَتِ، نَأْمُتُ عُهُلُ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ، هُنَّ عُهُلُ لَلِإِيصِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ، هُنَّ عُهُلُ لَلِإِيصِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ
بِيذْمَرَّتِ لَأَهْ أَوْ. «رَادُ تَيْحِ عَمِّ قَحْلِ لَرْدَا مُمُوقِدِصْ، أَيْ لَعْلَعُ هَلَلٍ مَّحَرَّ، هُنَّ عُهُلُ لَلِإِيصِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ»

Али розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллalloҳу алайҳи васаллам:

«Аллоҳ Абу Бакрга раҳм қилсин! У мени қизига уйлантирди. Дорул Ҳижратга олиб келди. Ўз молидан Билолни озод қилди.

Аллоҳ Умарга раҳм қилсин! У аччиқ бўлса ҳам, ҳақни айтади. Ҳақ уни дўстсиз тарк қилди.

Аллоҳ Усмонни раҳм қилсин! Ундан фаришталар ҳам ҳаё қиладилар.

Аллоҳ Алини раҳм қилсин! Аллоҳим! Ҳақни у билан бирга, у қаёққа бурилса, ўша ёққа бургин!» дедилар».

Термизий ривоят қилган.

يَتَيْبُ فِي أَعْيَاطِ طُضْمِ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَعٌ لَلِإِيصِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ، هُنَّ عُهُلُ لَلِإِيصِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ
لَلِأَخْلَابِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ، هُنَّ عُهُلُ لَلِإِيصِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ، هُنَّ عُهُلُ لَلِإِيصِ لَلِأَمْرِ نَبَسَ نَأْنَعِ
أَفْشَاكَ

Абу Нуъаймнинг «Хулятул авлиё» китобида Абдуллоҳ Ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Қурайшдан уч киши одамларнинг энг юзи чиройлиси, энг хулқи гўзали ва энг ҳаёси собитлиларидир: Абу Бакр Сиддиқ, Усмон ибн Аффон ва Абу Убайда Жарроҳ розияллоҳу анҳум».

Имом Аҳмад қилган ривоятда имом Ҳасан розияллоҳу анҳу ҳазрати Усмон ибн Аффон розияллоҳу анҳунинг ҳаёларини зикр қилиб туриб, жумладан:

«У уйнинг ичида бўлиб, устидан эшик қулфлоглик турса ҳам, устидан сув қуймоқчи бўлса, ҳаёси кийимини ечиб ташлашга монеълик қилар эди», деганлар.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида тайёрланди.